Pregaria.cat

Entrada

El secret de la constància

Per pregaria.cat el dg., 07/02/2010 - 09:00

No pot ser que la nostra pregària esdevingui com una mena d'arítmia. Ara, si... ara a mitges... i ara, doncs una temporada oblidant-la. Com respirem, com mengem, com descansem... la pregària té la necessitat de normalitzar-se a la vida del creient. Som cridats a la constància.

La primera qüestió que ens planteja aquesta irregularitat, és intentar veure les raons que la motiven. Són moltes i també poden anar variant segons les èpoques de la vida. Les més importants poden ser: manca de pau i serenitat en el ritme vital, esperar resultats immediats, horaris laborals inhumans, esperar inútilment els consols espirituals que no acaben d'arribar, prioritat de fet, que passen per davant altres opcions, pensar que Déu ja no ens valora o que l'hem defraudat... etc. ... etc.

Els estils i les velocitats a que som sotmesos en la nostra societat no són els més favorables per a una pregària ben ordenada i constant. Més aviat la compliquen. I possiblement és quan més la necessitaríem. Hi ha molta gent que va desbordada, que no té ja les mans en el timó de la pròpia vida, i que sembla que la guiïn de lluny, a distància. Com seria d'urgent poder emprar una estona diària per asserenar l'esperit i connectar amb la Paraula de Vida!

La constància no pot estar condicionada per tants impediments. Molta gent van al gimnàs cada dia o tres cops per setmana. Altres al cinema, o segueixen atentament uns determinats programes de televisió, són addictes a determinats concerts, tenen temps per escoltar música, per anar a prendre una copa i anar amb els amics..... i diuen "no puc pregar, no tinc temps". Home! Siguem seriosos, tens una jerarquia de valors en la qual la pregària ocupa un lloc baix, i cau en front d'altres coses que per a tu són més importants i valuosos.

La constància és el resultat d'una convicció: la pregària és fonamental per a la meva vida.

La constància és el resultat d'una experiència: quan prego experimento major serenitat i pau.

La constància és el resultat d'un amor: Ell m'estima.

La constància és el resultat d'una solidaritat: estimo més i millor als altres.

> Quina vida vols realment portar?
>
> Vols estar més seré i viure amb més pau?
>
> Tens set de Déu?
>
> T'importen realment els altres?

Segons siguin les respostes a aquestes preguntes serà la teva constància.

Jesús Renau sj